aimult ühe inimese elusse, sellele ta ütelnd; Et ma sind ei tapa, pead sa kõik surnud maha matma ja seda ollatateind.

2. Lelles olla Kiuaru pere sõjast ja katkust järele jäänd, sest et tal tee pool suuk soo ja teine pool metsa laan kaitsjaks oli. Kord katsund pohlakad silda üle soo teha, aga kaugemale põle naad saand kui üks pool wersta teest ühe soosaarde; neid silla puid wõib seal weel praegu näha, saant hüitakse müidki weel Pohlassaare kõmmits. Kord juhatand lind, kui katk mööda teed läind, teda senna lauldes: „Kikkapere, Kikkapere, j. n. e. Mes peale katk sinnule ütelnd; „Põle sõda senna pääsnd ega siis minagi serena pääse." Olla ka üks Pohla ülem Kiuaru aja taga maha löödud, ei tea

kudas see senna saand.

3. Ka muiste üks kord sõja ajal Lokkota külas homiku wara tõusnd peremees maast ülesse ja ajandsulased ka ülesse ja ütelnd: „Ei ole head, ma nägin unes saent tuli tuppa, põgenene! Waewalt olid naad mõne sammu joosnd kui juba salk riisujaid ratsa külasse kihutas, seal nägi peremees ees punase kera weerewad, surnult langes ta maha, kuul oli taast läbi lastud.

Kuhegil oli peremaene leiba teind, kui ukse taga rahade vaginad haoste kaelas kaulnd, ruttu lipand ta rõijalse uksest nõijale ja sealt tua peale; tua peal kamre ukse ja ahju suu esise kohtas olla enne iga tual auk olnd kellel luuk peal, ta tõmmand luugi lahti ja waadand alla tuppa, õnnetuseks oli ta lapse käkkisse